

kisbetű

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIV. évfolyam, 25. szám, 2020. június 19.

aztán helyette más lett - pont az ellenkezője. és ezért gondolom, hogy az ember, és most semmiképpen ne írd nagybetűvel, jól is teszed, hogy kisbetűvel írsz folyton, nincs mire használni a nagybetűt, ki is kellene iktatni a nyelvtanból, az írásoktatásból, mert nincsen semmi, ami emberi, és megérdemelné a nagybetűt. csak a kisbetű van, a hitványságunk, az árulásunk, a hamisságunk, a gyűlöletünk kisbetűje, a nevetséges jelentéktelenségünk és pökhendi nagyravágásunk kisbetűje. minden kisbetű. nagybetűs Ő, persze, a lófaszt. kisbetűs ő, az van, meg kisbetűs én van, meg kisbetűs te. szóval az ember rossz, vagy még inkább gonosz. a rossz gyerekekből gonosz felnőttek lesznek. mert a rossz gyerekeket a gonosz felnőttek tanítják meg felnőttnek lenni. bármit képzelhetsz, azt, mondjuk, hogy a gyerekek eredendően jók, vagy mondjuk azt, hogy a részeg ember mindig igazat mond. jó sok felmentést találtunk ki magunknak. nagyszerű mondatokat, örök igazságokat, ismételhető baromságokat. és tudod, mit gondolok? hogy egyenként ez mind igaz is lehet: a te fiadra, a te lányodra, rád, a szüleidre, a barátaidra, a szomszédodra. egyenként bárkire. de együtt egyikőnkre se, bassza meg, egyikőnkre se.